

1. Sámuel 10.

1. Jelek

- Isten jónak látta jelekkel is megerősíteni Sault. Nem kéri, hanem kapja a jeleket.
- Isten három jelt ígér neki. Színhelyüket az adatok ellenére sem lehet pontosan meghatározni.
 - Ráhel sírja a Jeremiás 31:15 szerint az Efraim és a Benjámin törzs határán volt.
 - A Tábor tölgy helye ismeretlen.
 - A harmadik jel helyét nem jelöli meg az író. Leginkább Saul lakóhelyére gondolhatunk: az említett Isten halma a Saul Gibeájához tartozó áldozó halom lehetett.
- Az első jel megpecsételi Sámuel szavainak az igazságát: a szamarak megkerültek. A többi jelekkel együtt pedig a fejedelemségre vonatkozó szavakat is megerősíti.
- A második jel Isten gondoskodásának újabb bizonyossága. Menetközben mindent megkap, amire szüksége van.
- A legfontosabb a harmadik jel:
 - Az előző kettőnek csupán a beteljesüléséről tudósít a Szerző.
 - Saul maga is felelős azért, hogy azzá legyen, amivé Isten akarja tenni.
 - Fel kell ismernie a cselekvés idejét és módját.
- Sámuel prófétai-papi vezetése alatt áll.

2. A próféták csapata:

- A 10:1–13-ban találkozunk a próféták csapatával. Más népeknél is találkozunk velük.
- Rendszerint kötelékekben éltek vezető irányítása alatt.
- Szentélyek mellett, vagy azok közelében voltak táborhelyeik: Ráma, Bétel, Jerikó, Gilgál.
- Sámuel mellett úgy lehet tekinteni őket, mint a próféta jól szervezett munkacsapatát, amit fel tudott használni az Izrael megújításáért végzett fáradozásában.
- A Saulnak adott három jel közül azért ez a legfontosabb, mert ez áll legszorosabb kapcsolatban a szolgálatra való felkészítésével.

3. Micpa:

- A gondos előkészítés után a nép kívánságának a teljesítésére Micpában került sor.
- Az egybehívott népen a választójoggal rendelkező férfiakat kell érteni, akiknek a zömét a hadköteles korúak alkották.
- A sorsvetés előtt Sámuel újra figyelmeztette a népet: Isten nem azért teljesíti kérésüket, mert helyesli.
- Izrael kizárólag az Úrnak köszönheti, hogy önálló néppé válhattak (egyiptomi szabadítás) és fennmaradhattak (ellenségei kezéből való megszabadítás).
- Nehéz lenne eldöntenünk, hogy Saul elrejtőzködésében a szerénység, vagy az aggodalom volt-e túlsúlyban.
- A Szerző ismét utal Saul délceg alakjára. Isten a nép szíve szerint választott.
- Mivel a felkenés már megtörtént, ezért Sámuel ilyen vonatkozásban nem intézkedett.
- Mivel korábban nem volt még királya Izraelnek, ezért tisztázni kellett a király jogkörét, feladatait.
- Sámuel személyesen írta be ezeket a könyvbe, és elhelyezte az Úr színe előtt.
- Az írásnak fontos szerepe volt az ókori Keleten. Egyiptomban pedig különösen.
- Ha az írásnak ilyen nagy jelentősége volt Izrael korábbi környezetében, akkor lehetetlen, hogy ez ne lett volna hatással rá.
- Saul hazament Gibeába, szülőföldjére, ahol később székhelyét is kiépítette.
- A hazafelé tartó király mellé kevesen szegődtek.
- A nép egy része csalódott, de csalódhatott Saul is, hallgatott és várt.